

Cal Gerrer

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/ Cervantes, 85 08191 RUBÍ.
Emplaçament: Al nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.48828
Longitud: 2.03394
UTM Est (X): 419355
UTM Nord (Y): 4593413

Classificació

Número de fitxa: 08184-153
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Any: ca. 1850
Estat de conservació: Regular
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 14613DF1993N
Fitxes associades:
[Rubí Celler](#)
Autor de la fitxa: Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dc., 01/11/2000 - 01:00

Descripció

Antiga terrisseria dotada de caràcter simbòlic per la gent de Rubí. Actualment està constituït per un edifici molt estret de planta baixa i dos pisos i un pati lateral. L'edifici, pintat de color groc, presenta a la façana un balcó al primer pis i un gran respirall aplic, vidrat de color verd, a la segona. A la paret lateral presenta tres finestres, dos a la primera planta i una

altra a la segona. Al pati i a l'interior hi ha elements de l'antiga terrisseria.

Observacions:

Sembla que el 1927 s'hi va instal·lar un molí de gra. L'amo va crear un sindicat obrer independent, que es deia de "les Farinasses". Aquest home i la seva família van emigrar a Amèrica abans dels fets del 1936 (TURU et alí, 2000)

Història

Ja en el segle XVIII es comenten les excel·lències dels totxos fets a Rubí, un poble llavors amb un creixement constructiu important i amb un tradició de rajoleria local prou interessant, com es pot comprovar en algunes masies i cases del terme. Així Francisco de Zamora, el 1789 diu "se hacen excelentes ladrillos, de un grueso extraordinario" (GARCÍA, 1996). Està considerada com una institució rubinenca al llarg del segle i mig d'existència que se li pot atribuir. Cap el 1850-1860, Joan Duran, procedent d'Esparreguera, arriba a Rubí on va bastir el seu forn de terrissa, a la carretera de Sant Cugat, al costat del torrent de ca n'Oriol. La seva producció fonamental van ser els atuells domèstics (gibrells, plats, cànirs, abeuradors per a coloms, menjadores per a conills, etc.). Va fer-se motlles per tal de fer elements decoratius: balustres, capitells, pinyes d'ornament, etc..... La botiga, originàriament va instal·lar-se al lloc on avui hi ha la pastisseria de la família Llonc, a la llavors nomenada plaça dels Peixos. Com que era un entusiasta seguidor de l'obra claveriana, del seu forn van sortir dotzenes i dotzenes de busts de Clavé fets en argila cuita, que eren demanats a casa seva per les agrupacions claverianes de tot Catalunya. També per això, quant va comprar la casa del llavors carrer Fondo i va fer reformar la façana i construir-hi la balconada que encara es veu, va fer-hi fixar, amb la data de 1900 uns medallons, fets per ell, amb les quatre barres, el d'en Clavé i aquelles inscripcions que deien "Uniu-vos i sereu forts i instruir-vos i sereu lliures", que l'any 1939 van ser suprimides. També va fer bustos del Dr. Robert. El forn es va quedar petit amb el pas del temps, treballant-se de fort per a la construcció, comprant maquinària per a fer tortugades i canonades, teula aràbiga i altres materials. El seu fill Lluís es va dedicar més a la compra-venda de terrissa de Breda, Verdú, rajoleta valenciana, tec..... Les vendes les feia portant la mercaderia en un carro amb vela i bosses. Va fer bustos de Santiago Russinyol, Guimerà i Iglesias. Sembla que en aquest taller es va acoplar per primer cop a Espanya, un motor elèctric al torn. Va ser idea i realització d'en Julià Solanas "l'Antolín". Va ser dirigent del moviment cooperatiu i fundador de la cooperativa per a la construcció de cases barates a ca n'Oriol (ALUJAS et alí, 1984). La seva producció està present en molts elements arquitectònics a les cases de Rubí. Regentat per la família Puig Duran. Exporta ceràmica (sobre tot cassoles i abeuradors) a França (RUFÉ, 1985b). 1998. Apareix com a teuleria i rajoleria.

